

CHRON

Noviny Pražského studentského summitu

01 — říjen 2019

Rapid Re-Housing
Úspěšný projekt, nebo plýtvání penězi?

Britské odcházení
Jak se zorientovat v brexitu?

Podcasty
Stíhat víc, a ještě se něco dozvědět?

JE TO NA VÁS!

„Na vejšce, tam se s váma nikdo bavit nebude, budete pro ně jenom číslo v systému,“ slyšíte asi třikrát týdně od svých středoškolských učitelů. A ano, můžou mít pravdu. Vysokoškolský pedagog s vámi na rozdíl od průměrných učitelů ze střední školy sice bude většinou jednat s respektem, ale počítejte s tím, že studentů je prostě hodně a žádný vyučující se nemůže věnovat všem.

Trochu smutné, že? Ale co když vám řeknu, že to tak neplatí vždycky. Může to totiž být přesně naopak. Když projevíte zájem a nebudete se bát vystoupit z řady, otevřou se vám nečekané možnosti. Lidé si vás zapamatují.

Určitě zjistíte, že nejste jediní studenti toužící se naučit více než nezbytné minimum, a brzy budete moci ze vznikající sítě vědomostí a kontaktů čerpat víc a víc. Nečekejte však, že vás někdo bude nutit dělat věci navíc. Nečekejte ani pošťuchování vpřed. Po střední tomu tak už nikdy nebude.

Naučit se přemýšlet způsobem „tohle chci udělat“ nebo „tohle pro mě bude dobré udělat“ však nezabere týden – je to běh na dlouhou trať. A studenti, kteří umí tímto způsobem přemýšlet už když do vysokoškolského systému nastoupí, pak získávají velký náskok před ostatními.

Tohle je jedna z mnoha zkušeností, které na Summitu můžete získat. Nikdo vás tu nebude nutit účastnit se přípravných setkání „už tak brzo ráno“, věnovat víkendy a volné večery formulování stanovisek, nikdo vás nebude nutit ani k četbě backgroundů, k důkladné přípravě, vnímání dopoledního programu či k aktivní účasti při jednáních.

Věřte však, Summit vám toho může nabídnout opravdu mnoho. Tak nečekejte, až vás někdo „pošťouchne“, a vyždímejte z něj, co nejvíc to půjde – **protože teď už je to na vás!**

První workshop plný unikátních zážitků přeje,

JAROSLAV KOPŘIVA
šéfredaktor

4

Vítejte na Summitu!
Summití Honest Guide

6

Kontext
Britské odcházení

9

Komentář
Co by Kurdům řekl Thúkididés?

10

Polemika
Rapid Re-Housing

12

Kultura
Rozhlas pro 21. století

14

Soft skills
Jak na první dojem

SUMMITÍ HONEST GUIDE

Zpověď upřímného sekretariátníka aneb Vše, co nás roky Summitu naučily a přáli bychom si to vědět dřív.

TEREZA NOVOTNÁ
redaktorka

Všichni jsme ze začátku věřili tomu, že zvládneme vstát ve 4 hodiny ráno na vlak do Prahy a být fresh až do večera. Všichni jsme se mýlili. Fresh není to slovo, které byste použili k popisu průměrného delegáta. Najděte si radši na pátek ubytování v Praze, v sobotu budete za ty 3 hodiny spánku navíc fakt vděční.

Pokud jste masochisté a rádi vstáváte v době, kdy ostatní teprve chodí spát, aspoň si kupte lístek na vlak opravdu HODNĚ dopředu. Protože nikdo není až takový masochista, aby chtěl jet Metropolitanem a nechal si ujít Regio kafčo za free.

Leckterý ranní úkon lze přesunout do vlaku, kde stejně několik hodin nebudete mít co dělat. Začne to snídaní z palubního menu. Na konci ročníku už budete ve vlaku zvládat vše, od ranní hygieny přes dopsání stanoviska (na které prostě dřív nebyl čas, že?) až po přešetření polobotek.

To o dvě čísla větší sako, které vám půjčil starší bratr, se mačká a po návštěvě hospody většinou smrdí. To saka dělávají. Nebuďte blbí a vezměte si s sebou věci na převlečení.

Silonky nikdy nejsou tak silné jako vaše víra v ně. Nevěřte svým silonkám a vezměte si radši jedny navíc.

K nim si rovnou přibalte balíček náplastí, protože i z těch nejhezčích lodiček lze vykrváct.

Pokud máte strach, že při zahájení usnete, a všechny sociální sítě jste už třikrát projeli, vezměte si u registrací *Chron*. Budete se mít čím ovívat, až na VŠE přestane fungovat klimatizace.

Jestli jste na Summitu poprvé, začněte se co nejdřív seznamovat, ať vedle summitích důchodců (pro které je workshop skoro jako rodinný oběd u babičky) nevypadáte divně.

Ačkoli jste zrovna začali hubnout, nenamlouvejte si, že vám jedna müsli tyčinka bude stačit na celý den. Protože nebude. V zoufalství si můžete jít koupit odpornou chlazenou bagetu do automatů v přízemí VŠE. Docílíte jen toho, že vám budou scházet drobný na skříňku a fotbálek. Radši si na polední pauzu objednejte pizzu. Za ty pohledy ostatních delegátů to stojí.

Nesnažte se z Krákory odejít brzo. Nejde to. Všichni jsme to zkusili. A všichni jsme nakonec přespali v Praze...

BRITSKÉ ODCHÁZENÍ

KAROLÍNA OŠKEROVÁ

zástupkyně šéfredaktora

„Každý týden posíláme 350 milionů liber do EU, pojďme raději financovat náš zdravotnický systém,“ tak zněl slogan, který zdobil tři a půl roku zpátky sytě červené autobusy. Británie se tou dobou připravovala na historické referendum, které mělo rozhodnout o její budoucnosti v Evropské unii. Dnes již víme, že rozhodnutí bylo nejen překvapivé, ale zejména že nedostalo svého cíle, alespoň prozatím.

Brexitová euforie se rychle rozplynula a vystřídala ji realita nekonečného vyjednávání o podobě brexitové dohody. Ani ti, kteří se tohoto nevděčného úkolu zhostili dobrovolně, ale nedokázali Británii dovést ke zdárnému konci, kterým pro ně bylo vystoupení z Unie s co nejlepší dohodou.

Blíží se třetí termín plánovaného odchodu Británie, též označovaný jako „halloweenský brexit“. Orientovat se v brexitových přelomových momentech či terminologii je však čím dál tím složitější. Co že je ta irská pojistka? A proč bylo samotné referendum vyvoláno? Na (nejen) tyto otázky se pokusí přinést odpověď následující strany. Jedna otázka ale zůstává stále nezodpovězena – jak brexit dopadne.

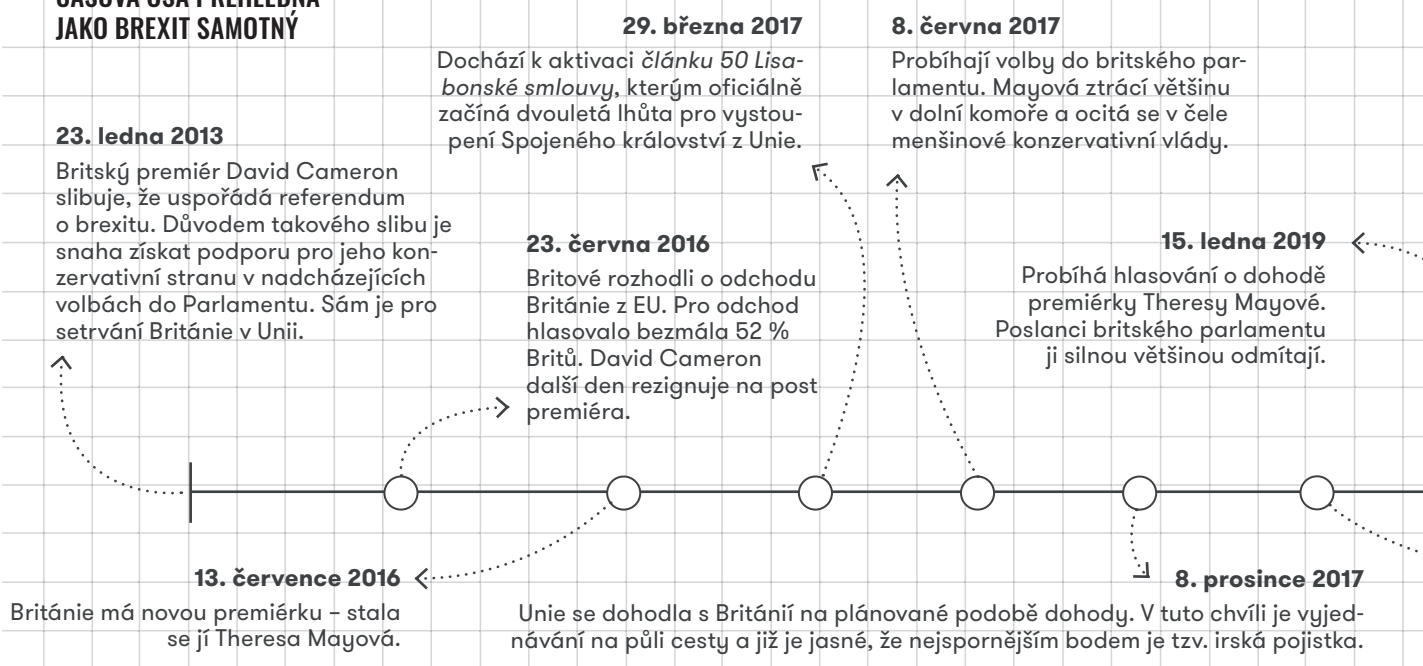
PŘEKVAPIVÉ ROZHODNUTÍ?

David Cameron, který za vyvoláním referenda stál, prosazoval setrvání Británie v Unii. Průzkumy byly velmi těsné, avšak s blížícím se referendem nabývali tzv. leavers (ti pro odchod z Unie) na síle. Politování nad tím, že Evropská unie do situace před referendem v roce 2016 nezasáhla, vyjádřil v září i předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker. Na mysl měl kampaň před referendem, kterou podle něj provázely lži.

ZAPOJENÍ CAMBRIDGE ANALYTICA

Záhy po referendu se v médiích objevila zpráva, že společnost Cambridge Analytica byla zapojena do kampaně pro brexit – Leave.EU. Toto tvrzení později potvrdila bývalá zaměstnankyně společnosti Brittany Kaiser. Nechvalně známá Cambridge Analytica proslula zejména kvůli skandálu kolem zneužití osobních údajů uživatelů Facebooku pro účely kampaně prezidentského kandidáta Donalda Trumpa.

ČASOVÁ OSA PŘEHLEDNÁ JAKO BREXIT SAMOTNÝ

CO JE „IRSKÁ POJISTKA“?

Irská pojistka byla součástí předešlé brexitové dohody mezi Evropskou unií a Británií. Měla sloužit jako záruka zachování otevřené hranice mezi Severním Irskem (jež je součástí Spojeného království) a Irskem po uskutečnění brexitu. Proč se o nutnosti takové pojistky vůbec mluví? Ještě v devadesátých letech zmítaly Irskem ozbrojené konflikty. Ty ukončila až dohoda, jejíž součástí bylo mimo jiné zavedení otevřené hranice mezi oběma zeměmi. V současné době tak vyvstávají obavy, zda by uzavření této hranice, ke kterému by skrze tvrdý brexit či bez vhodné dohody mohlo dojít, nevyvolalo novou vlnu násilí na obou stranách.

Irská pojistka není definitivním, nýbrž dočasným řešením. Pro některé britské poslance je ale nepřijatelná, což ukázalo i několik neúspěšných pokusů o přijetí dohody. Hlavním problémem je skutečnost, že ponecháním otevřené hranice na irské území by Británie de facto zůstala součástí jednotného trhu a musela se řídit pravidly „z Bruselu“.

ČLÁNEK 50

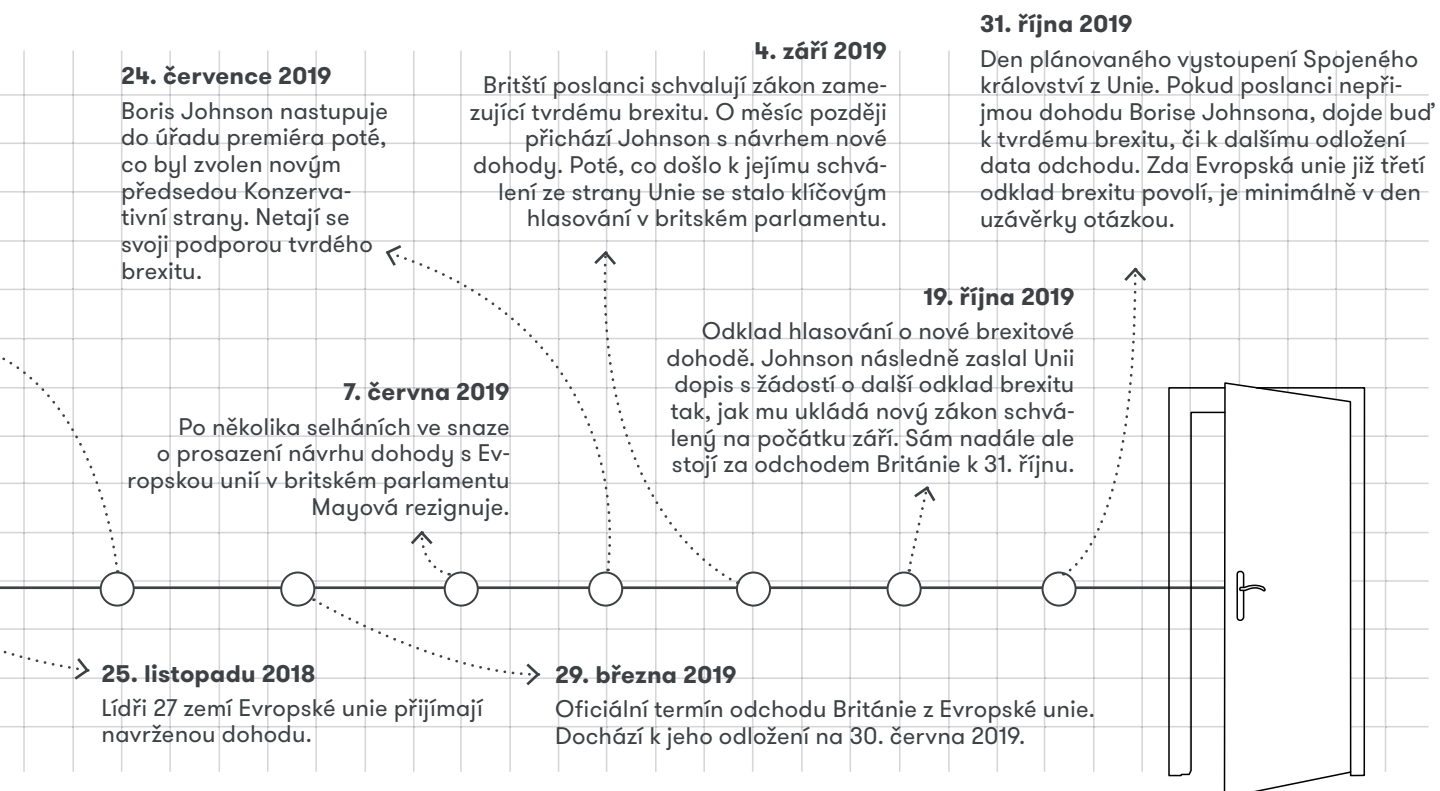
Přestože sahá historie Evropské unie až do 50. let minulého století, dříve se o vystoupení některého ze států z Unie příliš nemluvalo. Až s přelomem tisíciletí se začalo diskutovat o legislativním zakotvení postupu vystoupení. Dnes jej známe jako *článek 50 Lisabonské smlouvy* z roku 2009. Po jeho aktivaci má země dva roky na opuštění Evropské unie.

BREXIT BEZ DOHODY VS. TVRDÝ BREXIT

Po více než 40 letech členství, kdy docházelo k integraci prakticky ve všech politických oblastech Británie, je nejen složité, ale zejména nevýhodné se od některých struktur Unie odtrhnout. Proto se již několik let snaží obě strany o vyjednání dohody, například ve formě jakéhosi „přidruženého členství“. V momentě, kdy k žádné dohodě na obou stranách nedojde, nastane tzv. *brexit bez dohody*, tedy okamžité odtržení Spojeného království od veškerých struktur Evropské unie. Stejně tak *tvrdým brexitem* se rozumí odtržení od unijních struktur, nicméně za existence dohody, která by určovala například přechodné období. Taktéž se používá termín *měkký brexit*, kterým bývá popsána taková dohoda, která by Británii umožnila určitou míru přidružení k jednotnému trhu.

SAMOSTATNÉ SKOTSKO

V souvislosti s brexitem se také často hovoří o možnosti odtržení Skotska od Spojeného království. Právě ve Skotsku bylo nejvíce lidí pro setrvání Británie v Unii, a to 62 %. Někteří experti vidí rozpad Velké Británie jako pravděpodobný v případě, že dojde k tzv. tvrdému brexitu. Ve Skotsku proběhlo v roce 2014 referendum o osamostatnění, ve kterém vyšlo najevo, že Skotové chtějí zůstat součástí Velké Británie. Podle některých průzkumů se ale poměr sil kvůli brexitu proměnil.

Tanečky Theresy Mayové

Bude trvat pravděpodobně dlouhou dobu, než v čele britské vlády opět stane premiérka, která bude vstupovat na pódium tancem do rytmu písně Dancing queen. Prakticky před každým rozhovorem bylo jasné, že v něm zazní legendární slogan Mayové „*brexit means brexit*“, který začal některým poslancům Dolní sněmovny lézt na nervy. Stejně nezapomenutelná je jedna z konferencí, na níž Mayová celý svůj proslov prokašlala a v průběhu za ní začaly odpařovat kusy zdi.

Mr. Order

Předseda Dolní sněmovny John Bercow – přezdívaný Mr. Order – se stal jednou z tváří brexitu, a to díky svému nezapomenutelnému povelu „order“ (v překladu klid nebo pořádek). Tímto slovem, samozřejmě s patřičnou hlasitostí a pravým britským přízvukem, se nejednou snažil uklidnit roztržitou debatu dolní komory. Koncem října Bercow svou funkci opouští, a tak si nejen média posteskla, že jednání bez tohoto zapřísáhlého odpůrce brexitu už nebudou ta pravá zábava.

Order?!

Někteří vnímají celý kolotoč brexitu jako špatně načasovaný žert. Svědčí o tom i nespočet vtipů, memů či videí na toto téma. Brexit s sebou zkrátka přinesl nejednu bizarní situaci.

Překvapení

Mluví se hlavně o Severním Irsku, a to dokonce tak moc, že většina z nás již zapomněla, že součástí Británie je i malé území na jihu Španělska – Gibraltar. Málokdy se o tom mluví, ale i místní občané se účastnili referenda o brexitu. A výsledek? Bezmála 96 % hlasů pro setrvání v Unii. Tak škoda, že to nevyšlo.

Johnson, visící a smějící se

Tahle situace se sice odehrála dávno před brexitem, ale obrázky Borise Johnsona visícího na zipline s jednou vlajkou Velké Británie v každé ruce bavi internet dodnes. Ne každý ale ví, jak obrázek vznikl. V roce 2012 se v Londýně konaly olympijské hry. Při té příležitosti byla ve městě nainstalována lanovka, k jejímuž otestování se Johnson, jakožto tehdejší starosta města, nechal přemluvit. Skluz po laně probíhal hladce – až do půlky, kde Johnson zůstal několik minut viset.

CO BY KURDŮM ŘEKL THÚKYDIDÉS?

RADEK MAZUCH

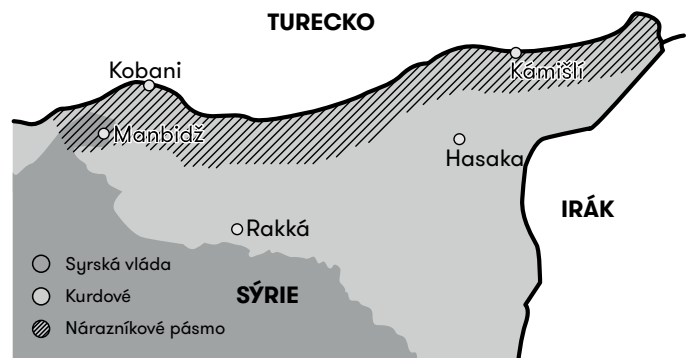
komentátor

V klasickém díle *Dějiny peloponéské války* popisuje Thúkydidés zkázu ostrova Mélu. Tato malá polis se rozhodla zůstat stranou bojů a nepodřít se Athénám ani Spartě. Za tuto troufalost Athéňané celý ostrov zničili. Ve slavném dialogu předcházejícím masakru se mělší dovolávají spravedlnosti a božích zákonů, které by tento nevyprovokovaný masakr měly zapovídat. „*Silní dělají, co chtějí, a slabí strpí, co musí,*“ odpověděl athénský vyslanec. Na této kruté pravdě se mnoho nezměnilo ani téměř dva a půl tisíce let od pádu Mélu. Máloco je toho lepším důkazem, než osud národa Kurdů.

Kurdům byl vlastní stát přislíben již po konci první světové války a rozpadu Osmanské říše. Místo toho byl Kurdistan rozdělen mezi Turecko, Sýrii, Írán a Irák. Boj Kurdů za nezávislost, který vedl k mnoha ozbrojeným povstáním, pokračuje již téměř sto let. A stejně tak pokračuje řetězec krveprolití, masakrů a zrad, který už tolikrát zmařil kurdský sen o nezávislém státě.

Rozhodnutí prezidenta Trumpa opustit Kurdy je další kapitolou ve smutné hře s mnoha reprízami, ve které jsou Kurdové vyzbrojeni, využiti k dosažení cizích cílů a poté ponechání svému osudu, když je jejich dočasný úkol splněn. Slovy Henryho Kissingera: „*Amerika nemá žádné stále přátele, ani stále nepřátele, pouze zájmy.*“

V důsledku stažení amerických sil spustilo dne 9. října Turecko operaci s příznačným názvem „Pramen míru“ a zahájilo útok na Rojavu, autonomní kurdský region v severovýchodní Sýrii. Kurdové, tváří v tvář turecké armádě, uzavřeli dohodu s prezidentem Bašárem Asadem, který je „*připraven obejmout své marnotratné syny, pokud se vrátí k rozumu.*“ Tímto rozhodnutím dosáhla syrská vláda svého dlouhodobého cíle a spolu s ruskými vojáky obsadila sever země, včetně někdejší bašty Islámského státu – města Rakká. Boje ale skončily dříve, než vůbec stihly začít. Už 22. října vyjednal ruský prezident Vladimir Putin se svým tureckým protějškem Recepem Tayyipem Erdoğanem podmínky klidu zbraní, dle kterých budou v nárazníkovém pásmu při turecko-syrské hra-

nici ruské a turecké jednotky společně dohlížet na dodržování příměří.

Přibližně ve stejnou dobu vyjednaly s Tureckem příměří také Spojené státy. Tato dohoda zavádí pětidenní klid zbraní a požaduje stažení kurdských jednotek z třicet kilometrů širokého koridoru při tureckých hranicích. Spojené státy přestanou vyhrožovat dalšími sankcemi proti Turecku a po dosažení „*trvalého klidu zbraní*“ zruší i ty sankce, které Trump na Turecko uvalil pod palbou tvrdé domácí kritiky, která následovala po oznámení o vyklizení pozic v Sýrii.

Stále ale přicházejí hlášení o nedodržování těchto dohod. Od vyhlášení „*příměří*“, které Turecko, Rusko i Spojené státy prohlašují za velký diplomatický úspěch, zabilo turecké bombardování dle kurdských zdrojů nejméně dvacet civilistů a čtrnáct kurdských bojovníků. Dle vyjádření vysoce postavených osob v americké administrativě porušují Tureckem podporované milice klid zbraní od momentu, kdy byl uzavřen. Činí tak s tvrzením, že nepodléhají tureckému vedení nebo „*je nezajímá, co Turecko podepsalo.*“ Jsou to právě příslušníci těchto ozbrojených skupin podporovaných Tureckem, kteří stojí za brutální vraždou kurdské političky Hevrin Chalafové.

V tuto chvíli lze je stěží předpovídat, jaká budoucnost Kurdy čeká, odpor k jejich nezávislému státu je totiž jednou z mála věcí, která jinak rozhádané a nepřátelené hráče na Blízkém východě spojuje. Současná situace není první a bohužel zřejmě ani poslední nespravedlností, které se někdo na Kurdech dopustil. Jak kdysi napsal Thúkydidés, silní dělají, co chtějí, a slabí strpí, co musí.

A V BRNĚ UŽ TO JE!

JAROSLAV KOPŘIVA
šéfredaktor

V Česku žije aktuálně přibližně 68 tisíc lidí bez domova. Na celonárodní úrovni se však tato krize dosud žádným efektivním způsobem neřešila – průlom v této oblasti přinesli až brněnští radní v roce 2016, kdy uvedli v život program Rapid Re-Housing. Jednalo se o pilotní – testovací – fázi akčního plánu na ukončení bezdomovectví, který by podle výzkumníků mohl do deseti let vymýtit bezdomovectví v Brně.

Radnice se rozhodla poskytnout střechu nad hlavou padesáti náhodně vylosovaným rodinám s dětmi, které poté byly sledovány, aby se ověřilo, zdali má podobný projekt smysl i v českých podmínkách. Ukázalo se, že má.

Za jeden rok, po který testovací fáze projektu trvala, bylo město nuceno ukončit spolupráci pouze s dvěma rodinami, a to kvůli nedodržení podmínek – např. kvůli neplacení nájmu. Celých 96 % rodin tak podmínky splnilo a mohlo prodloužit smlouvu na další rok. Toto číslo je i ve světovém kontextu naprosto unikátní, brněnský projekt původně počítal s úspěšností okolo 80 %, které obvykle podobné projekty ve světě dosahují.

Průběh projektu monitoroval společný výzkum Ostravské a Masarykovy univerzity. Z výzkumu vyplývá, že projekt měl zásadní pozitivní dopady – a to jak po stránce sociální, tak po stránce ekonomické.

Celkové náklady projektu činily přibližně 10 milionů korun, z nichž bylo 95 % hrazeno z fondů Evropské unie. Další náklady nesli partneři projektu – město se na financování projektu podílelo částkou přibližně 150 tisíc korun. Odpůrci projektu se pak skrze neuvěřitelnou matematickou gymnastiku snaží dokázat, že projekt vlastně město stál víc, než mu přinesl. To z veřejně dostupných čísel rozhodně nevyplývá – Brno ve skutečnosti ušetřilo zhruba milion a půl.

Takové dohady zároveň vyvolávají zásadní otázku – měl by sociální program městu nést zisk? Rozhodně ne. Nevyčísitelným přínosem je totiž zejména zlepšení životní úrovně rodin, které město „vytáhlo“ ze začarovaného kruhu chudoby. Rodiny se dle pozorování obecně cítí lépe, jejich finanční i sociální situace se zlepšila, rodiče získali práci, dětem se zlepšily výsledky ve škole. Podle psychologů se výrazně zlepšil i psychický stav rodin.

Rapid Re-housing má navíc pozitivní dopady na celé Brno – město se totiž zavázalo, že minimálně dvě třetiny bytů musí poskytnout mimo sociálně vyloučené lokality. Projekt tak zároveň bojuje s vytvářením takových lokalit a pomáhá rodiny začleňovat do společnosti. A právě to je cíl, ke kterému by sociální politika měla vést – obecně spokojenější lidé, kteří budou vést důstojný život a budou se moci spolehnout na základní jistoty – tak, jak by mělo být v 21. století normální.

CO JE POLEMIKA?

Polemika je pravidelná rubrika, ve které se vám představí dva rozdílné názory na jedno téma. Chtěli byste o něčem na těchto stránkách polemizovat? Pište na chronicle@amo.cz a příště tu můžete být vy!

KOMU NENÍ POMOCI, TOMU BYDLENÍ?

RADEK MAZUCH

komentátor

Jen výjimečně získává komunální politika takovou celostátní pozornost, jako tomu je v případě brněnského projektu Rapid Re-Housing. Pro jedny je příkladem úspěšné progresivní sociální politiky, pro druhé podivným socialistickým experimentem.

Měřítkem úspěšnosti projektu se pro mnohé stala otázka finanční nákladnosti. Ze závěrečné evaluační zprávy zpracované Masarykovou a Ostravskou univerzitou vyčteme, že projekt za rok ušetřil jeden a půl milionu korun z veřejných prostředků. Naproti tomu dle vedení města projekt nic neušetřil a stál Brno skoro dva miliony. Jsou ale finanční dopady skutečně měřítkem úspěchu?

Diskuzi by bylo možná lepší směřovat k otázce, co je vlastně cílem sociální politiky státu. Pomoci lidem vypořádat se s chudobou či nezaměstnaností a překonat problémy s drogami a alkoholem? Nebo pouze život zatížený těmito problémy učinit snesitelnějším? Projekt Rapid Re-Housing měl vést k tomu prvému, ve skutečnosti stěží vedl ke druhému.

U zrodu projektu Rapid Re-Housing stála jedna velmi důležitá a správná myšlenka. Společnost by neměla těm nejpotřebnějším pouze pomoci přežít, ale stát se produktivními členy společnosti. Prostá redistribuce peněz k tomu ale nepovede. Ti, kteří se nedokážou do společnosti začlenit, potřebují intenzivní podporu. Finanční pomoc musí být podmíněna postupnou nezávislostí na jejím přijímání, neboť jak vidíme u projektu Rapid Re-Housing, bez této provázanosti samotná pomoc lidí nemotivuje svou situaci zlepšovat.

U účastníků došlo ke zlepšení fyzického i psychického stavu a vedou nyní šťastnější a spokojenější život. Opravdu tato zjištění někoho překvapila? Že život se stabilním bydlením bude zdravější a šťastnější než život v azylových domech a na ubytovnách? U zrodu projektu stála představa, že bydlení dokáže vyřešit problémy, které lidi na ulici přivádějí. To se ale v mnoha ohledech nepotvrdilo. U účastníků nedošlo k poklesu nezaměstnanosti, konzumace alkoholu, ani se nezlepšil školní prospěch a docházka u dětí. Většina účastníků i nadále zůstává závislá na sociálních dávkách a polovina má problém včas a řádně platit nájem.

Rapid Re-Housing nedokáže řešit důvody, kvůli kterým lidé bydlení ztrácejí. Je možné tvrdit, že zlepšení kvality života je samo úspěchem a řešením důvodů, proč lidé ve společnosti selhávají, může přinést jiný obdobný program. Dlouhá historie západního modelu sociálního státu ale svědčí o opaku. Za cenu obrovských finančních prostředků je možné i těm nejchudším zajistit přijatelnou životní úroveň, ale jakmile stát ztratí sílu tento systém udržet, tito lidé se propadnou zpět na dno.

PRO ČI PROTI?

A co si o Rapid Re-Housing myslíte vy? Máte pohled či argumenty, které nezazněly? Dejte nám vědět a váš názor se možná objeví na stránkách Chronu! Pište na chronicle@amo.cz

ROZHLAS PRO 21. STOLETÍ

JAROSLAV KOPŘIVA
šéfredaktor

Ačkoliv podcasty rozhodně nejsou žádná žhavá novinka (jejich historie se datuje do roku 2004), v poslední době nabývají obrovské popularity – podcast dnes dělá opravdu skoro každý (a ani Summit nejspíš nezůstane dlouho pozadu).

Rozhodně se není čemu divit, podcasty mají jednu úžasnou vlastnost – jejich poslech vám nezabere žádný čas. Teda skoro.

Podcast si můžete pustit, když si čistíte zuby, připravujete snídani, sekáte zahradu, když obědváte, řídíte, vaříte, žehlíte či klidně když se sprchujete (jako to dělávám já). Můžete tak najednou doplnit činnost, kterou udělat musíte, činností, kterou děláte rádi – vzděláváním se. A věřte mi, podcasty jsou silně návyková záležitost. A tak se vám může stát, že budete výše uvedené činnosti vyhledávat víc a víc.

Sestavil jsem pro vás seznam několika vybraných podcastů, které sám poslouchám a doporučuji. Rádi posloucháte podcasty, ale svůj oblíbený jste zde nenašli? Určitě mi napište svá doporučení (či reakce) na chronicle@amo.cz. Právě ty vaše možná otiskneme příště!

Po Sametu (Český rozhlas – Radio Wave)

Po Sametu je desetidílný pořad, který připravilo radio Wave k třicátému výročí sametové revoluce. Příjemnou formou v něm představuje deset zásadních událostí, které výrazným způsobem ovlivnily porevoluční vývoj české společnosti. Radio Wave zvolilo velmi různorodé momenty – od opoziční smlouvy přes kuponovou privatizaci až po rozeznání Czechteku či tzv. „televizní krizi“. Komentář sympatických moderátorů je doplněn dobovými záznamy či rozhovory s osobnostmi, které byly tehdy v centru dění. Zajímavou perspektivu dodává také věkový rozdíl moderátorského dua, které tak prezentuje odlišné pohledy dvou generací.

DALŠÍ ZAJÍMAVÉ PODCASTY

- Jak to bylo doopravdy
- Mikrovlnky
- Started from the Bottom
- Forbes Česko

The Daily (The New York Times)

Pakliže vládnete anglickým jazykem a chcete dohlédnout za hranice Česka, je tu pro vás americká obdoba Vinohradské 12 – zpravodajský podcast The Daily. Formátem se pořad příliš neodlišuje od své české obdoby, zaměřuje se však pochopitelně spíše na americkou domácí politiku. To je však (pro českého posluchače) mnohdy také jeho slabinou – často se pro pochopení epizody neobejdete bez základního rozhledu v americké politice.

Vinohradská 12 (Český rozhlas – iRozhlas.cz)

Zásadní události v souvislostech – tak by se jednoduše dala charakterizovat „vinohradská dvanáctka“ (neplést s pivem). Pravděpodobně nejpropracovanější český podcast vám každý den přinese do sluchátek kvalitně rozebranou zásadní událost posledních dnů (většinou dokonce hodin). Obrovskou výhodou je, že podcast vychází každé ráno již okolo šesté hodiny, poslechnout si ho tak můžete na cestě do školy (či do práce).

Balanc (Český rozhlas – Radio Wave)

Pakliže vás sem tam zastihne „deep“ chvilka (například přemýšlení nad smyslem existence), jistě aplikujete znalosti načerpané z tohoto podcastu i v praxi. Balanc je podcastem, jehož obsah se těžko vysvětluje zjednodušeně – zabývá se tématy kolem mentálního zdraví, psychologie, duševní hygieny a dalších podobných fenoménů. Zejména v dnešní době, kdy se tato témata stávají stále více aktuálními, se rozhodně vyplatí mít o nich informace s „razítkem“ Českého rozhlasu.

Serial

Serial se od všech zde představených podcastů výrazně liší – jedná se o sérii vyprávějíci kontinuální (pravdivý) příběh, ve kterém investigativní novinářka Sarah Koenig objasňuje okolnosti kriminálních činů (v každé sérii se věnuje jinému). Čerpá z původních zdrojů, komunikuje s aktéry událostí, věnuje se nevyjasněným okolnostem. Serial se vyznačuje naprosto pohlcující atmosférou, jakou jsem u jiného podcastu nezažil – skvělá hudba, pohlcující příběh a podmanivý hlas vypravěčky jsou jen třešničkou na skvěle vystavěném (reálném) příběhu.

JAK NA PRVNÍ DOJEM?

TEREZA ONDRÁČKOVÁ

redaktorka

Slovy klasika v podání Tyriona Lannistera: „*Snažím se poznat tolik lidí, kolik jen můžu. Nikdy nevíte, kterého z nich můžete potřebovat.*“ Není v lidských silách za jeden den poznat celý Summit a všechny lidi na něm. Dnešek vám proto nabízí neopakovatelnou šanci udělat ten nejlepší první dojem na předsednictvo a delegáty ze svého orgánu či modelu.

První přípravné setkání tkví mnohem více než ty nadcházející v mezilidské chemii účastníků, a proto z něj bývá předsednictvo trochu nervózní. Sebelepší seznamovací aktivita totiž nedopadne dobře, pokud nebudou její účastníci aktivní a nikdo se nebude chtít ostatním představit.

Podle sociální psycholožky Amy Cuddy si člověk formuje první dojem o svém protějšku „nadvakrát“. Nejprve si odpovídáme na otázku, jak důvěryhodná druhá osoba je a jaké jsou její úmysly. Hned poté chceme vědět, jak moc je schopna své úmysly naplnit. Jestli jen povrchně neplkává do prázdná místnosti na VŠE.

Na Summitu tohle platí dvojnásob, protože ve svém okolí hledáme nejenom přátele, ale i důvěryhodné spojence, na jejichž podporu se budeme moci spolehnout v budoucích jednáních. A tohle všechno trvá jen pár vteřin.

První dojem vytváří společně váš vzhled, chování a mluvený projev. Jako první se člověk podívá, jak vypadáte, tedy na váš obličej, účes, makeup, co máte na sobě nebo jestli nosíte výrazné barvy nebo doplňky, se kterými si vás bude do budoucna asociovat. Na přípravných setkáních můžete potkat nejrůzněji upravené studenty – od ležérního stylu až po vysoce formální obleky, ale je jen na vás, v čem se cítíte pohodlně. Mnozí volí do své garderoby i symboly národní hrdosti v podobě odznaku nebo kravaty v barvách vlajky svého státu. Na konferenci už bude dress code předepsaný, ale nyní máte ještě ruku volnou.

Při seznamování dbejte na způsob podávání ruky, sílu svého stisku i samotnou délku trvání, aby to nebylo druhé osobě nepříjemné a nepůsobili jste povýšeně. To vše za předpokladu, že nejste třeba zástupcem

USA. Při následné interakci a konverzaci nezapomínejte na jednoduché kouzlo úsměvu a doprovodný pohled do očí, kterým budujete důvěru a zároveň ujišťujete druhou osobu o své pozornosti. Tomu samozřejmě napomáhá skutečně dávat pozor a zaznívat slova vnímat a reagovat na ně.

Při hovoru mluvíte zřetelně a čelem k osobám, se kterými komunikujete. Pozitivní první dojem spočívá i v plynulosti, s jakou dokážete samotnou konverzaci navázat. Nestyďte se za svá slova, ale cílem není ani být asertivní či přespříliš sebevědomý. Pokud jste na Summitu už po několikáté, není důvod to neustále omílat. Snažte se spíše soustředit na druhého, zapamatujte si jeho jméno a ne jenom zastupovaný stát, jak velí zlozvyk mnoha účastníků Summitu. A zajímejte se! Na Summitu není nezajímavého člověka a každý je rovnocenným partnerem pro debatu.

Je pro vás seznamování nutné zlo? V románu *Pýcha a předsudek* (původně nazvaném *First Impressions*) hlavní hrdinka utnula výmluvy pana Darcyho tím, že představování je záležitostí cviku a pokud chceme být společenští, je zkrátka nutné trochu se namáhat. Na začátku to sice není lehké, ale od toho tu jsou zmíněné seznamovací hry. Tak ať vás dnes nic nadržuje zpátky!

TO DO list:

Zvolte slušný a upravený hábit

Udržujte oční kontakt bez zírání a poulení

Podávejte ruku max. na 5 vteřin bez bolestivého svírání či imitace leklé ryby

Usmívejte se přirozeně

Zapamatujte si nejen stát, ale i jméno

Konverzujte bez vychloubání

Naslouchejte a reagujte bez ostychu

Užijte si I. WS

Polemizuj s námi!

Na naše články rozhodně můžeš reagovat! Věříme, že máš názor, který dokáže oslovit i další čtenáře. Napiš reakci na náš článek a když zaujmeš, otiskneme ho!

Máš nápady?

Ale nechce se ti psát? Klidně můžeš poslat i návrh tématu! My už se s tím nějak popereme.

Zapoj se!

chronicle@amo.cz

Znáš zajímavé lidi?

Napiš nám o nich. Ať už je to tvůj kamarád delegát nebo kdokoliv jiný, rádi uděláme rozhovor s kýmkoliv zajímavým.

Baví tě psát?

Tak piš! Klidně i do Chronu. Napiš článek o tématu, které tě zajímá a pošli nám ho na chronicle@amo.cz a možná právě příště budeš na těchto stránkách i ty!

Zpětná vazba

je pro nás hrozně důležitá! Jak se ti nový Chron líbí? Co tě zaujalo a co ti v něm chybí? Vyplň nám zpětnou vazbu a klidně i napiš na chronicle@amo.cz!

<p>POŘADATEL</p> <p>AMO.CZ</p>	<p>GENERÁLNÍ PARTNER</p> <p>The Kellner Family Foundation</p>
<p>TOP PARTNEŘI</p> 	
<p>PARTNEŘI</p> 	
<p>MEDIÁLNÍ PARTNEŘI</p> <p>HOSPODÁŘSKÉ NOVINY RESPEKT</p>	

TIRÁŽ

CHRON, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává Asociace pro mezinárodní otázky (AMO), Žitná 608/27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; amo.cz / studentsummit.cz; e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz;

šéfredaktor: Jaroslav Kopřiva, tel.: 773 541 355, e-mail: chronicle@amo.cz;

zástupkyně šéfredaktora: Karolína Oškerová;

redakce: Radek Mazuch, Tereza Novotná, Lucie Vodvářková, Barbora Novotná, Václav Malina, Štěpán Doležal, Adéla Schreiberová, Tereza Ondráčková;

sazba: Jaroslav Kopřiva

korektura: Tereza Novotná